

ประชาสัมพันธ์สร้างจิตสำนึก ในการประพฤติมิชอบ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ: ส่วนกฎหมายและเร่งรัดภาษีอากรค้าง ส่วนกำกับดูแลพิเศษ

สำนักงานสรรพากรพื้นที่อ่างทอง

ยึดมั่นในหลักศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม

- ▶ **ศีลธรรม** ความหมาย ความประพฤติในทำนองคลองธรรมของศาสนา, การประพฤติตนเป็นคนดีงาม
- ▶ **คุณธรรม** ความหมาย สภาพคุณงามความดีเป็นสภาพคุณงามความดีทางความประพฤติและจิตใจ

ซึ่งสามารถแยกออกเป็น ๒ ความหมาย คือ

๑. ความประพฤติดีงาม เพื่อประโยชน์สุขแก่ตนและสังคม ซึ่งมีพื้นฐานมาจากหลักศีลธรรมทางศาสนา ค่านิยมทางวัฒนธรรม ประเพณี หลักกฎหมาย จรรยาบรรณวิชาชีพ

๒. การรู้จักไตร่ตรองว่าอะไรควรทำไม่ควรทำ และอาจกล่าวได้ว่า คุณธรรม คือ จริยธรรม แต่ละข้อที่นำมาปฏิบัติจนเป็นนิสัย เช่น เป็นคนซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีความรับผิดชอบ ฯลฯ

นอกจากนี้พระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้กำหนดความหมายของ "คุณธรรม" ว่า หมายถึง สิ่งที่มีคุณค่า มีประโยชน์เป็นความดีงาม เป็นมโนธรรม เป็นเครื่องประดับประดาใจให้เกลียดความชั่ว กลัวบาป ใฝ่ความดีเป็นเครื่องกระตุ้นผลักดันให้เกิดความรู้สึกรับผิดชอบเกิดจิตสำนึกที่ดีมีความสงบเย็นภายใน เป็นสิ่งที่ต้องปลูกฝังโดยเฉพาะเพื่อให้เกิดขึ้น และเหมาะสมกับความต้องการในสังคมไทย (กิตติยา โสภณโกไคย)

ยึดมั่นในหลักศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม (ต่อ)

► **จริยธรรม** ความหมาย ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ ศีลธรรม กฎศีลธรรม ซึ่งก็คือ กฎเกณฑ์ ความประพฤติของมนุษย์ ซึ่งเกิดขึ้นจากธรรมชาติของมนุษย์เอง ความเป็นผู้มีปรีชาญาณ (ปัญญา และเหตุผล) ทำให้มนุษย์มีมโนธรรม รู้จักแยกแยะความถูก ผิด ควร ไม่ควร โดยจริยธรรมมีลักษณะ ๔ ประการ คือ

๑. การตัดสินทางจริยธรรม (Moral Judgement) บุคคลจะมีหลักการของตนเอง เพื่อตัดสินการกระทำของผู้อื่น
๒. หลักการของจริยธรรมและการตัดสินใจเป็นความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในตัวบุคคลก่อนที่จะปฏิบัติกรต่างๆ ลงไป
๓. หลักการทางจริยธรรมเป็นหลักการสากลที่บุคคลใช้ตัดสินใจในการกระทำสิ่งต่างๆ
๔. ทักษะเกี่ยวกับจริยธรรมได้มาจากความคิดของบุคคลหรืออุดมคติของสังคมจนเกิดเป็นทักษะในการดำรงชีวิตของตน และของสังคมที่ตนอาศัยอยู่

นอกจากนี้คำว่า "จริยธรรม" ยังหมายถึง กรอบหรือแนวทางอันดีงามที่พึงปฏิบัติซึ่งกำหนดไว้สำหรับสังคม เพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยงดงาม ความสงบร่มเย็นเป็นสุข ความรักสามัคคี ความอบอุ่น มั่นคงและปลอดภัยในการดำรงชีวิต

จรรยาบรรณ ความซื่อสัตย์สุจริต

- ▶ **จรรยาบรรณ** หมายถึง ประมวลความประพฤติ ที่ผู้ประกอบวิชาชีพ กำหนดขึ้น เพื่อรักษา และส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง และฐานะของสมาชิก อาจเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร หรือไม่ก็ได้ (ราชบัณฑิตยสถาน. ๒๕๔๖ : ๒๘๙)
- ▶ **จรรยาบรรณ** หมายถึง จริยวิชาชีพ หรือจรรยาวิชาชีพ หรือจริยธรรมวิชาชีพ ซึ่งครอบคลุมในทุกเรื่อง ทุกประการ ที่เป็นข้อควรปฏิบัติ สำหรับกลุ่มวิชาชีพ (พระราชวรมนี. ๒๕๔๑ : ๓๙-๔๐)
- ▶ **จรรยาบรรณวิชาชีพ** หมายถึง มาตรฐานของคุณค่า แห่งความดีงาม ของการกระทำหนึ่ง ๆ หรือพฤติกรรมโดยรวม ของผู้ประกอบวิชาชีพใดวิชาชีพหนึ่ง (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. ๒๕๔๙ : ๓๐๐)

สรุป จรรยาบรรณ เป็นข้อควรประพฤติที่ดีงาม สำหรับสมาชิก ในวิชาชีพนั้น ๆ ข้อควรประพฤตินี้ ถ้าเราฝ่าฝืนจะเกิดโทษ จรรยาบรรณวิชาชีพ จึงเป็นมาตรฐานความประพฤติ และวิจารณ์ญาณทางศีลธรรมและวิชาชีพ ที่เป็นกฎเกณฑ์หรือแบบแผนของความประพฤติสำหรับยึดถือ เป็นแนวปฏิบัติ ของผู้ประกอบวิชาชีพหนึ่ง หลักปฏิบัติดังกล่าว อาศัยหลักธรรม ความถูกต้อง ส่วนใหญ่ กำหนดโดยสมาคมวิชาชีพนั้น ๆ อาจ ถูกกำหนดขึ้น เป็นลายลักษณ์อักษร โดยหน่วยงานของรัฐ หรือเอกชน

อาทิเช่น จรรยาข้าราชการกรมสรรพากรโดยกรมสรรพากร กำหนดให้ข้าราชการกรมสรรพากรพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ตระหนักและสำนึกในหน้าที่ความรับผิดชอบของตนเอง หน่วยงาน และต่อสังคม เช่น ไม่รับทำบัญชีตรวจบัญชี รับเขียนคำอุทธรณ์ใด ๆ ให้คำปรึกษาในการหลีกเลี่ยงภาษีอากร เป็นต้น จรรยาบรรณแพทย์โดยแพทยสภา จรรยาบรรณครูโดยคุรุสภา เป็นต้น โดยเฉพาะวิชาชีพที่เกี่ยวกับสวัสดิภาพ และความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน จะต้องมีการจรรยาบรรณวิชาชีพ เพื่อรักษา มาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่ และป้องกันความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้น ปัจจุบัน มีการจัดทำจรรยาบรรณวิชาชีพขึ้นมากมาย เช่น จรรยาบรรณ แพทย์พยาบาล จรรยาบรรณครูอาจารย์ จรรยาบรรณวิศวกร จรรยาบรรณนักหนังสือพิมพ์ เป็นต้น

- ▶ **ซื่อสัตย์สุจริต** ความหมาย ความประพฤติดี ความประพฤติชอบ ประพฤติตรงและจริงใจไม่คิดคดทรยศ ไม่คดโกง และไม่หลอกลวง

เป็นกลาง ไม่เลือกปฏิบัติ

- ▶ เป็นกลาง ความหมาย ไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เช่น วางตัวเป็นกลาง
- ▶ ไม่เลือกปฏิบัติ ความหมาย การปฏิบัติที่เหมือนกัน การไม่กีดกัน การไม่จำกัด หรือความพึงพอใจที่เท่ากัน ต่อคน/กลุ่มคนที่เหมือนกันและไม่เหมือนกัน รวมไปถึงการไม่ปฏิบัติที่เหมือนกันแต่ส่งผลให้เกิดความเสียเปรียบต่อบางกลุ่มด้วย ซึ่งการปฏิบัติเหล่านี้เป็นพฤติกรรมที่เป็นอุปสรรคต่อหลักการความเท่าเทียมของมนุษย์